

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

14. 02. 2022 - 20. 02. 2022

motto týdne:

„Pamatuj na mě, Bože.“

PONDĚLÍ 14. 02. sv. Valentina, kněze a mučedníka

Jak 1,1-11; Žl 119,67.68.71.72.75.76 Komentář: **Mk 8,11-13**

Pravá víra, pokud pramení z lásky, ani nepotřebuje důkazy. Nepídíme se však po různých „zjeveních“ a úkazech? Nepovzdechl by si Ježíš i nad mou senzacechtivostí?

ÚTERÝ 15. 02. sv. Jiřiny, panny a řeholnice

Jak 1,12-18; Žl 94,12-13a.14-15.18-19 Komentář: **Mk 8,14-21**

Kvas farizejský a kvas herodovský dokáže zničit celou mísu těsta i se všemi správnými a snad cennými přísadami. Před jakým kvasem by nás Ježíš dnes varoval?

STŘEDA 16. 02. sv. Juliány, panny a mučednice

Jak 1,19-27; Žl 15,2-3a.3bc-4ab.5 Komentář: **Mk 8,22-26**

I dnes probíhá uzdravování postupně. Může být i zkouškou naší trpělivosti. Kéž po příkladu našeho Pána dotahuji do konce úkoly, které mi svěřil.

ČTVRTEK 17. 02. sv. Alexia a druhů, řeholníků

Jak 2,1-9; Žl 34,2-3.4-5.6-7 Komentář: **Mk 8,27-33**

Nejsem někdy v pokušení Pánu radit, čeho by se měl vyvarovat, jak by měl věci řídit „po lidsku“ úspěšněji? Jeho námitka „jdi mi z očí, odpůrče!“ by jistě zabolala i mě.

PÁTEK 18. 02. sv. Sadota a druhů, mučedníků

Jak 2,14-24.26; Žl 112,1-2.3-4.5-6 Komentář: **Mk 8,34-9,1**

Je přirozené, že každý má snahu život zachránit. Ale pokud jej ztratím ve službě pro Krista a jeho věc, mám vyhráno. Kéž mě to naplní horlivostí. A kéž nelpím za každou cenu na životě podle mých představ.

SOBOTA 19. 02. blah. Konráda Confalonieri de Placenta, poustevníka

Jak 3,1-10; Žl 12,2-3.4-5.7-8 Komentář: **Mk 9,2-13**

Vzpomínka na Jeho slávu měla podržet apoštoly při jeho ponížení. Vybavím si i já okamžiky, které měly pro můj život z víry podobný význam?

7. neděle v mezidobí - Cyklus C 20. 02. 2022

Během dějin vystoupila řada revolucionářů. Některé revoluční myšlenky byly tak hloupé, že se vůbec neujaly. Někteří nositelé takových idejí byli úspěšní, ale vedlo to k velkým škodám a rozvratu. Tato neděle představuje Ježíšův radikalismus.

Jak ho jako Kristovi následovníci žijeme? Přinesl rozvrat, anebo je stále hybnou silou společnosti?

1. ČTENÍ

Vztah mezi prvním králem Izraele Saulem (vládl asi 1025–1012 př. Kr.) a mladým úspěšným bojovníkem, pozdějším králem Davidem, se vyvíjel od nadšeného přátelství až po žárlivé pronásledování ze strany Saula. David však Saula ctil jako Bohem vyvoleného.

1 Sam 26,2.7-9.12-13.22-23

Saul sestoupil na poušť Zif a s ním tři tisíce vybraných mužů z Izraele, aby na poušti Zif slídlil po Davidovi. V noci David a Abišaj přišli k Saulovu mužstvu, a hle – Saul ležel a spal v ohradě vozů, s kopím zabodnutým do země u své hlavy, Abner pak a lid spali kolem něho. Abišaj řekl Davidovi: „Dnes vydal Bůh tvého nepřítele do tvé ruky. Nuže dovol, abych ho přibodl jeho kopím k zemi jedním bodnutím, druhého nebude třeba!“ David však Abišajovi odpověděl: „Nezabíjej ho! Kdo vztáhne beztrestně ruku na pomazaného od Hospodina?“ Pak vzal David kopí a džbán vody od Saulovy hlavy a odešli. Nikdo je neviděl ani nezpozoroval a nikdo se neprobudil. Všichni spali, neboť na ně padl tvrdý spánek od Hospodina. David přešel na protější stranu údolí, zastavil se na vrcholu hory a zdaleka – byla to velká vzdálenost – volal: „Zde je kopí, králi! Ať sem přijde jeden ze služebníků a vezme ho. Hospodin odplatí každému podle jeho spravedlnosti a věrnosti; vždyť dnes tě vydal Hospodin do mé ruky, ale já jsem nechtěl vztáhnout ruku na pomazaného od Hospodina.“

ŽALM 103

V předchozím čtení zakusil David, že ho Bůh provází i v nesnázích. Král David je považován za autora tohoto žalmu (modlitby) díky Bohu za záchranu.

Odpověď: **Hospodin je milosrdný a milostivý.**

Veleb, duše má, Hospodina, – vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!

– Veleb, duše má, Hospodina – a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!

On odpouští všechny tvé viny, – on léčí všechny tvé neduhy. – On vykupuje tvůj život ze záhuby, – on tě věncí láskou a slitováním.

Hospodin je milosrdný a milostivý, – shovívavý a nadmíru dobrotivý.

– Nejedná s námi podle našich hříchů – ani podle našich vin nám neodplácí.

Jak vzdálen je východ od západu, – tak vzdaluje od nás naše nepravosti.

– Jako se smilovává otec nad syny, – tak se smilovává Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.

2. ČTENÍ

V 15. kapitole listu Korint'ánům svatý Pavel vysvětluje, co znamená víra ve vzkříšení mrtvých. Ve verši 35 si položil otázku: „V jakém těle vstanou mrtví?“

A odpovídá: „Zasévá se tělo přirozené, vstává tělo duchovní. Je-li tělo přirozené, je i tělo duchovní“ (verš 44).

1 Kor 15,45-49

Bratři! První „člověk“, Adam, „se stal živou bytostí“, poslední Adam však bude oživujícím duchem. Ale není napřed to, co je zduchovnělé, nýbrž to, co je živočišné, a potom teprve přijde to, co je zduchovnělé. První člověk byl utvořen ze země, je pozemský, druhý člověk je z nebe. Když někdo pochází ze země, ze země jsou i jeho děti. Když někdo pochází z nebe, z nebe jsou i jeho děti.

My jsme na sobě nesli podobnost s tím člověkem, který pocházel ze země. Stejně tak ponese i podobnost s tím, který je z nebe.

EVANGELIUM

Podobně jako v 5. kapitole Matoušova evangelia (verše 1–12) čteme Ježíšovo Horské kázání, také Lukáš uvádí blahoslavenství v tzv. Řeči na rovině (Lk 6,17-49). Na blahoslavenství spojené s čtvrtým „běda vám...“ (Lk 6,20-26) přímo navazuje náš text. Jde o morální kodex, jakýsi komentář k Desateru.

Lk 6,27-38

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vám, kteří posloucháte, říkám: Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí, žehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují. Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou; kdo ti bere plášť, tomu neodpírej ani šaty. Každému, kdo tě prosí, dávej, a kdo ti bere, co je tvoje, od toho nežádej nic nazpátek. Jak chcete, aby lidé dělali vám, tak i vy dělejte jim. Jestliže milujete ty, kdo milují vás, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. Prokazujete-li dobrodiní těm, kdo je prokazují vám, co za to můžete od Boha čekat? To přece dělají i hříšníci. Půjčujete-li těm, od kterých doufáte, že vám to vrátí, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby dostali stejně tolik nazpátek. Ale milujte své nepřátele, prokazujte dobrodiní a půjčujte a nic nečekejte zpět. Vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým. Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec! Nesud'te, a nebudete souzeni, nezavrhuje, a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jakou mírou měříte, takovou se naměří zase vám.“

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš volá člověka k něčemu, co není normální! Copak je běžné prokazovat dobro těm, kdo nás nenávidí? Nebo snad žehnat těm, kdo nás proklínají? Kristus apeluje na míru lásky, kterou máme jako křesťané mít ke všem, kdo jsou jiní, vzdálení, zlí, mají jiný názor... Následování Krista znamená zamilovat si člověka, lidství a lidskost. Když lásku nemají druzí, Kristus ji má stále a za všech okolností. Jaký je náš Bůh, když miluje i nevděčné a zlé? Bohu tak nesmírně záleží na lidech! Křesťané, jsme Kristovi služebníci nesoucí jeho srdce...